

Մրցանակի արժանի եղողը բաց ի գովաստից, ի պատուոյն եւ ի սիրալիր մեծարանաց զոր կվայելէ ի վարժապետաց եւ յաշակերտակցաց, պատուական զիրք մըն ալ պարգեւ կընդունի ի Վերատեսչաց ի նշան սիրոյ իւրեանց եւ զոնութեան :

Այս տարուան առաջին եռամսեայ քննութիւններն եղան ամսոյս առաջին օրերը. եւ րեպէտ անոնց վկայագիրը զրկուած է իւրաքանչիւր ծնողաց, բայց եւ այնպէս՝ յուրախութիւն նոցա, ի խրախոյս քաջագոյն աշակերտաց, եւ ի խնդակցութիւն ազգասիրաց՝ կնրատարակեմք այս եռամսեան մէջ մրցանակի արժանի եղեալ մեր սիրելի ու ժիրաժիր աշակերտաց անունները, որ են Պարոնայքս

ԹԱԴԷՈՍ ՊԵՂԵԱՆ	48	բարի վկայութիւն
ԿԱՐԱՊԵՏ ՇԱՀԱԶԵԱՆ	16	»
ԽԱԶԻԿ ՏԱՄԱՏԵԱՆ	15	»
ՕԳՈՍԻՆՈՍ ՔԱՌԷ	12	»

Celui qui a mérité un prix, outre l'honneur qui lui en revient, les éloges, la considération des professeurs et de ses camarades, obtient encore des directeurs un livre de valeur, comme une marque de leur affection et de leur satisfaction.

Les premiers examens trimestriels de cette année ont eu lieu au commencement du mois, et quoique les bulletins aient été envoyés aux parents, nous nous empressons de publier les noms de ceux de nos chers et studieux élèves qui ont mérité l'honneur d'avoir un prix. Ce sera pour eux un encouragement, un sujet de joie pour les parents et un plaisir pour les compatriotes.

Ce sont : MM.

THATÉOS BÉGUIAN,	18	témoignages de satisfaction.
GARABED CHAHBAZIAN,	16	»
KHATCHIK DAMADIAN,	13	»
AUGUSTE CARRÉ,	12	»

Հ Ա Յ Ա Ս Տ Ա Ն

ԱՆՁՈՒԿՔ ՀԱՅՐԵՆԵԱՅ

ԱՌ՝ S. ՄԿ*** ՄՈ***

Ա

Հայաստան, քաղցր իմ Հայաստան,
Ոգիքս յանունդ հալեցան.
Մինչեւ ցերը եւ ի քէն պանդուխտ,
Ոգիդ իմ Երբ լըցցի ուխտ :
Արդեօք աչքս անձկալից
Երբեմն ըզբեզ տեսցն.
Աչքս այս արտասուալից
Երբեք դադարեսցն.
Շուրքն իմ ի հողդ կենսաւոր
Տացի գնամբոյրն ուխտաւոր.
Արդեօք գլուխս վըշտակոծ
Հանգիցի քոյդ ի ծոց:

Հայաստան, սեր իմ Հայաստան,
Ոգիքս ի տենչդ հալեցան.
Մինչեւ ցերը եւ ի քէն պանդուխտ,
Սըրտիս իմ Երբ լըցցի ուխտ:

Բ

Հայաստան, իմ սերձ Հայաստան,
Ո՞վ երկիր նրախական,
Հընոց կենաց եւ որորան,
Հաշտարար երկնից խորան.
Ի քո սուրբ հովանիս
Ո՞վ գընժղեն տաներ զիս.
Ո՞վ ի ստուերսդ երազմոյն
Ըզնախնեացս հեղե քուն,
Անմահութեանց վնարուն
Մըծել անդ զօդ եւ զաւին,
Եւ գաստեացրս վըշտաց
Գրտանել կատարած :

LE DÉSIR DE LA PATRIE

A M. ME*** MO***

I

Arménie! ma douce Arménie!
A ton nom, mon âme se fond de désirs;
Jusques à quand, exilé, me faudra-t-il errer loin de toi?
Quand sera satisfait le vœu de mon cœur?
Mes yeux arides
Te verront-ils encore une fois?
Cesseront-ils de pleurer
Ces yeux inondés de larmes?
A cette terre de vie
Mes lèvres donneront-elles le baiser du désir?
Ma tête accablée de tant de maux
Se reposera-t-elle sur ton sein?

Arménie! mon amour! Arménie,
Au désir que je ressens pour toi, mon âme se fond;
Jusques à quand, exilé, me faudra-t-il errer loin de toi?
Quand sera satisfait le vœu de mon cœur?

II

Arménie! ma noble Arménie!
O terre sacrée!
Berceau et foyer de la vie!
Autel réconciliateur!
Qui me transportera, pauvre exilé,
Sous tes saints ombrages?
Dans le mystérieux Érasmoûn,
Qui me versera le sommeil de mes ancêtres?
De la sublime immortalité
Qui me donnera d'aller y respirer l'enthousiasme,
Et trouver la fin
Des peines d'ici-bas?

Հայաստան, քաղցր իմ Հայաստան,
Ոգիքս յանունդ հալեցան.
Մինչև ցերբ ես ի քեն պանդուխտ,
Սըրտիս իմ երբ չըցցի ուխտ:

Գ

Հայաստան, սիրուն Հայաստան,
Յուսոյ խարխիս մարդկութեան.
Դու ու իմ լոկ ակնկալեաց վայր.
Յոր աչք իմ ձրգին յամայր.
Ո՞ գմին գեր տայր լընույ
Ձիմս ըղձից ի քեզ նոյ.
Ո՞ գվափաքս յարատեւ
Իբր ըզսիւք մի բերեւ.
Հասուցաներ մինչ առ քեզ,
Եւ զայս ողջունս սրտակեզ,
Եւ զհառաչս ոգւոյս ընդ
Ձոր ընդ բլուր տայր ի սփիւռ:

Հայաստան, քաղցր իմ Հայաստան,
Ոգիքս ի տենչդ հալեցան,
Մինչև ցերբ ես ի քեն պանդուխտ,
Սըրտիս իմ երբ չըցցի ուխտ:

Դ

Հայաստան, իմ վեհ Հայաստան,
Երանութեան օրարան.
Ո՞ տայր զաւուրս իմ ցաւալիս
Փոխել ճիւղ բերանելիս,
Ոչ փառօք փայլելով՝
Վաղանցուկ ոչ ոսկւով,
Այլ ի գրեզ տեսանել
Սուրբ ըզսարսղ ողջունել.
Ձաւերակօք քով փարել
Եւ զհարցս անդուստ ձայն լրտել.
Եւ զնոցին հետս անանց
Համբուրել զետնամած:

Հայաստան, քաղցր իմ Հայաստան,
Ոգիքս յանունդ հալեցան.
Մինչև ցերբ ես ի քեն պանդուխտ,
Սըրտիս իմ երբ չըցցի ուխտ:

Ե

Հայաստան, անուշ Հայաստան,
Դու զոգիս լընուս համայն.
Դու խրախոյս, փառք իմ եւ վիշտ,
Յոր սիրտ իմ բրուանի միշտ.
Ես պատիւ, զինչ եւ գերկ,
Խանդ, ըզշունչ եւ սին գերզ՝
Ի բազինդ արգաղիք
Կախեցից լիաձիր.
Մի լոկ խնդրեալ փոխարեն՝
Ձի ըզքեզ աչք իմ տեսցեն.
Ձի մի ցման անձկալից
Ձերդ սերկեան զոջեցից.
Հայաստան, իմ քաղցր Հայաստան,
Ոգիքս յանունդ հալեցան.
Մինչև ցերբ ես ի քեն պանդուխտ,
Սըրտիս իմ երբ չըցցի ուխտ:

ԽՈՐԽՈՐՈՒՆԻՆ

Arménie! ma douce Arménie!

A ton nom, mon âme se fond de désirs;

Jusques à quand, exilé, me faudra-t-il errer loin de toi?

Quand sera rempli le vœu de mon cœur!

III

Arménie! aimable Arménie!

Ancre d'espoir de l'humanité?

O toi, seul but de mes espérances?

Vers qui toujours se dirigent mes regards,

Oh! qui accomplira un seul

Des nombreux désirs qui m'entraînent vers toi?

Comme un léger zéphyr,

Qui portera jusqu'à toi

Mes vœux toujours ardents,

Et ce salut que je t'envoie du fond du cœur?

Qui fera réentendre dans tes vallées, sur tes collines,

Les mille sanglots de mon âme?

Arménie! ma douce Arménie!

A ton nom, mon âme se fond de désirs;

Jusques à quand, exilé, me faudra-t-il errer loin de toi?

Quand sera satisfait le vœu de mon cœur?

IV

Arménie! ma sublime Arménie!

Séjour de félicité,

Qui changera mes jours pleins de tristesse

En une vie de bonheur,

Non par l'éclat de la gloire,

Non par les richesses éphémères,

Mais par ta vue seule,

Par la joie de saluer tes cimes sacrées,

D'embrasser tes ruines,

D'écouter la voix de mes pères,

Et, humblement prosterné,

De baiser la trace ineffaçable de leurs pas?

Arménie! ma douce Arménie!

A ton nom, mon âme se fond de désirs;

Jusques à quand, exilé, me faudra-t-il errer loin de toi?

Quand sera satisfait le vœu de mon cœur?

V

Arménie! ma tendre Arménie!

Toi seule remplis mon âme.

Toi ma gloire, ma pensée, l'objet de mon ardeur,

Oui, vers toi, mon cœur s'envole sans cesse.

Honneurs, richesses, travaux,

Inspiration, verve du poète et ses pauvres chants,

De grand cœur je les dépose

Sur ton autel, en *ex-voto*;

Et pour seule récompense, je demande seulement

Que mes yeux puissent te contempler,

Afin que, jusqu'à la mort,

Plein de feu, je ne sois pas condamné à m'écrier comme aujourd'hui:

Arménie! ma douce Arménie!

A ton nom, mon âme se fond de désirs;

Jusques à quand, exilé, me faudra-t-il errer loin de toi?

Quand sera satisfait le vœu de mon cœur?

CORÈNE V. CALFA